Proletari din toate ţările uniţi-vă!
In lupta pentru cauza lui Lenin şi Stalin înainte!

Scânteia pionierului

TOT INAINTE

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VII Nr. 45 (397) Sâmbătă 4 Iunie 1955 4 pag. 15 bani

...Şi iată-i acum!

Ce să vă mai spun, ştiţi doar cu toţii ce bucurie adevărată simţi când te întâlneşti cu un vechi prieten, fie el mai mic de ani, fie el de-o seamă cu tine.

O asemenea bucurie am trăit-o zilele acestea, când am revăzut câţiva dintre prietenii noştri pe care i-aţi cunoscut şi voi din paginile gazetei.

I-am regăsit pe toţi în plină perioadă de examene.

Da, l-am întâlnit pe Pompiliu Popovici, cel care, visând în timp ce învăţa, ajunsese să schimbe înţelesul unui proverb; am asistat la examenul de Limba română al pionierei Elena Grosu, care a deschis prin scrisoarea ei publicată de gazeta noastră, o întreagă discuţie în legătură cu planul zilei; am stat de vorbă cu Peşte-Peştilă, cel mai vestit dintre peştii lacului Băneasa şi care ne-a îndemnat să-l căutăm de grabă pe Buţu Gheorghe, din clasa a V-a a Şcolii de 7 ani mixtă nr. 7 din Băneasa; şi le-am întâlnit şi pe cele două pioniere din Focşani, Păşcuţ Ştefania şi Ţintilă Nicoleta, despre care aţi aflat cu toţii că erau cam certate cu disciplina.

Prietenii noştri ne-au făcut multe surprize plăcute, multe bucurii. Citind pagina aceasta, veţi afla de îndată despre ce e vorba...

Pompiliu şi proverbul

Ce-i drept a fost cam necăjit Pompiliu vreo câteva zile, după ce apăruse în gazeta noastră în chip de şcolar care se scoală de dimineaţă, dar n'ajunge prea departe. Până la urmă însă, a înţeles şi el că lucrurile stau într'adevăr cam aşa. Şi ce credeţi că s'a întâmplat?...

— ...Ce baţi acolo în perete? Doar n'ai de gând să-mi strici bunătate de zugrăveală — se repezi într'o dimineaţă să-l certe maică-sa. Dar îndată ce se dumiri despre ce e vorba, un zâmbet de mulţumire apăru pe faţa ei arsă de soare.

— Bravo, băiatule, tare bine ar fi să te ţii de programul ăsta!

Programul afişat de Pompiliu pe peretele din faţa mesei de lucru era un plan al zilei. Acum el ştie bine că mai întâi trebue să înveţe la materiile mai grele, să-şi facă temele, şi ultimele la rând să fie materiile mai uşoare.

După această activitate, rezultatul nu putea fi altul decât mai multe note de 4, şi chiar de 5, pe ultimul pătrar.

Cu o asemenea situaţie la învăţătură, Pompiliu se putea juca acum liniştit în orele libere. Ba chiar, deîndată ce primăvara a păşit cu mai multă îndrăzneală încălzind cu dărnicie coasta însorită a mării, Pompiliu a început să practice sportul lui preferat, pescuitul. Impreună cu vreo doi colegi de clasă, înarmaţi toţi trei cu undiţe şi coşuri, pornesc în fiecare Sâmbătă după masă şi Duminica, să pescuiască într'un loc anume ştiut numai de ei, la Mamaia.

...Când s'au apropiat examenele, Pompiliu s'a aşternut şi mai şi pe învăţătură, în special la Matematică repeta mai cu foc.

A sosit şi ziua examenului... Plin de voioşie, cu tichia de care nu se desparte niciodată, bine înfiptă pe vârful capului, Pompiliu a plecat plin de curaj spre şcoală.

I s'a părut o nimica toată subiectul lucrării. L-a terminat repede.

Am aflat apoi cu bucurie că Pompiliu a căpătat la lucrarea scrisă la Matematică nota 5.

Mia IONESCU

A luat nota 5

Mă aflam în ajunul examenelor în oraşul Caransebeş şi voiam tare mult să stau de vorbă cu Elena Grosu. Am intrat în curtea mică, care semăna mai mult a grădină de flori bine îngrijită.

Când m'a zărit că trec pe sub geam, Elena a ieşit în fugă afară.

— Imi plac florile tale i-am spus eu fără s'o cunosc.

Ea începu să râdă apoi îmi spuse.

— Scrisorile mi-au ajutat să-mi fac straturile atât de frumoase.

Cum, pot scrisorile să lucreze în grădină? vor întreba poate acei care nu ştiu despre ce este vorba. Voi însă dragi cititori care i-aţi răspuns Elenei Grosu prin gazetă sau mulţi i-aţi scris personal, cunoaşteţi povestea.

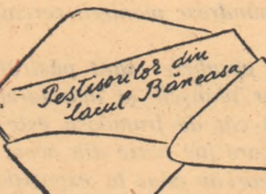
— Dacă continuam să-mi fac lecţiile aşa ca pe primul pătrar, îmi spuse ea intrând în cameră, atunci n'aveam grădina aranjată şi în cameră totdeauna ordine. Ba uneori mama era de serviciu până seara târziu şi eu nu-mi găseam vreme să-mi fac de mâncare sau să-mi calc o bluză. Nu-mi ajungea vremea nici să-mi fac lecţiile ca lumea şi nici nu puteam să fac altceva. Dacă aţi avea ocazia să staţi de vorbă cu Elena, multe v'ar putea povesti despre ajutorul pe care l-a primit dela planul de muncă. De când e prietenă bună cu el, ea a primit numai note de 5, are vreme să facă şi treabă acasă, să citească, să se plimbe şi să facă şi sport. Pe pătrarul IV paralel cu învăţarea lecţiilor noi, ea şi-a recapitulat şi materia din urmă.

A doua zi ne-am întalnit din nou la examene. Imbrăcată ca de sărbătoare, cu funde albe prinse în păr, Elena a intrat ca şi ceilalţi colegi emoţionată. Până să deschidă tov. profesor plicul cu subiectul la Limba română, puteai auzi cum sbârnăie musca în clasă. Apoi după câteva clipe s'au apucat de scris. Elena însă nici gând să înceapă. Stătea dusă pe gânduri. Se vedea că e foarte concentrată. Elena urmărea în gând tematica lucrării pe care avea s'o facă. Şi când totul i se limpezi, începu să scrie.

Colegii se uitau la ea curioşi. Elena s'a apucat să caracterizeze frumos fiecare personagiu din poezia „Sânziana şi Pepelea". Şi la gramatică a scris bine. Pe bună dreptate i-a dat comisia de examene nota 5 la lucrare.

Stela JUCAN

Scrisoare deschisă

Dragi Peştişori!

Au trecut câteva luni de când aţi scris şcolarilor din clasa a V-a B, dela Şcoala de 7 ani mixtă nr. 7 Băneasa. In scrisoare voi povesteaţi despre cele văzute de fratele vostru Peşte-Peştilă, prin ocheanul lui fermecat. Şi era vorba de un băiat cu numele de Buţu Gheorghe care, în timp ce ceilalţi elevi îşi făceau lecţiile, se ducea cu prietenul său la pescuit. Iar când era scos la răspuns, primea numai note de 2.

Ei, dar acum, dragi peştişori, lucrurile s'au schimbat! Staţi să vă povestesc:

Deunăzi, trecând podul Băneasa, am întâlnit un grup vesel de copii Aveau hainele proaspăt călcate şi braţele pline de flori.

In mijloc păşea ţanţoş un băiat slăbuţ, ars de soare. Din discuţia lor mi-am dat seama că se duc la primul examen.

— Gândeşte-te bine înainte să scrii. Buţule, zise unul din băieţi „ţanţoşului".

Da! Da! Să nu vă miraţi! „Ţanţoşul" era chiar Buţu Gheorghe, acelaş băiat care, în primul pătrar a rămas corijent la 5 obiecte şi despre care se credea că va rămâne repetent.

Curioasă să aflu ceva despre el, am intrat în vorbă. Şi iată ce am aflat: După primirea scrisorii voastre, în clasa a V-a B, a avut loc o discuţie aprinsă şi s'a stabilit ca Buţu Gheorghe să fie ajutat de colega lui Mihai Elvira. Elvira care locuieşte aproape de Gheorghe, venea deseori la el să-l ajute la lecţiile mai grele.

Aşa se face că Buţu Gheorghe, a reuşit să intre în examene alături de ceilalţi colegi, fără nicio corijenţă.

Atât am vrut să vă spun. Dar înainte de a încheia, vreau să vă propun ceva: Să priviţi mai des în aceste zile cu ochianul fermecat în clasa a V-a B, dela Şcoala de 7 ani mixtă nr. 7, să vedeţi cum răspunde la examene Buţu Gheorghe.

Şi acum vă las cu bine.

R. IRINA

Ce părere aveţi despre aceşti copii?

Cu aceste cuvinte a început în paginile gazetei noastre discuţia despre cele două pioniere: Păşcuţ Ştefania şi Ţintilă Nicoleta.

Vreţi să ştiţi ce am aflat acum despre ele?

...Pe strada străjuită de salcâmii în floare cerne o ploaie măruntă. Din susul ei se zăreşte venind o fată mărunţică şi slăbuţă. Merge cu băgare de seamă, ocolind băltoacele de pe trotuar.

De după colţ apare o altă fată, mai înaltă şi mai voinică.

— Hei, Ştefania, se aude ea strigată, aşteaptă-mă, mergem împreună!

Fata mărunţică şi slăbuţă venea în goană. Peste câteva clipe mergeau amândouă braţ la braţ.

— Nicoleta, ştii, n'am nicio emoţie. Tu cum te simţi?

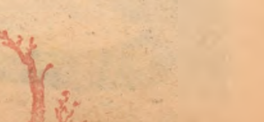
— Să-ţi spun drept, parcă mă furnică ceva aşa... Dacă n'am să ştiu?

— Ei şi tu! Ce să nu ştii? Doar cunoaştem foarte bine toate bucăţile de lectură, şi gramatica am tot repetat-o...

— Tovarăşe profesoară, cum s'au comportat prietenele noastre în timpul cât a durat lucrarea scrisă la Limba română?

— A, foarte frumos! Pe lângă faptul că vor obţine amândouă note foarte bune, au fost şi foarte cuminţi. Dealtfel Păscuţ, care era înainte tare neastâmpărată, s'a schimbat în ultima vreme foarte mult. Nu ne mai dă nicio bătaie de cap, nouă, profesoarelor şcolii.

Al. MIHU

Cuvinte despre frații noștri mai mari

Popasuri pe un drum

Pe o pajiște întinsă, între Crișul Negru și cel Repede, își resfiră casele sătucul Gruilung. Ca să ajungi aici, cobori din tren la Drăgești, bați un drum de vreo 2 km, urci apoi un deal, în vârful căruia te întâmpină un stejar bătrân, umbros, și în vale iată sătucul străjuit de cele două Crișuri. Aici e satul natal al lui Alexandru Judea.

Astăzi, tata a hotărît ca Alexandru să plece la școală, să învețe meserie — căci citise în ziar că la Reșița se primesc copii la învățătură. Despărțirea de mamă și de cei mici a fost scurtă, dar duioasă. Tata mergea înainte, iar Alexandru după el, cu capul în pământ.

Când ajunse în vârful dealului, se opri lângă stejarul bătrân și privi lung spre sătucul natal. Era o zi de toamnă a anului 1950: Judea împlinise 14 ani.

...Un grup de elevi ai școlii profesionale a intrat pe poarta uriașei uzine. Imbrăcați fercheș, în uniformă bleumarin și cu caschetă pe cap, se uitau curioși la lumea de mașini ciudate.

Iată-l pe mărunțelul acesta cu ochii căprui, oprindu-se la un cuptor Siemens Martin. Pentru prima oară simte dogoarea focului năpraznic pe față. Rămâne parcă vrăjit, inima îi bate puternic în fața încleștării crâncene dintre om și focul cumplit al oțelului incandescent. In clipa aceasta Alexandru Judea își alege drumul în viață.

— Tovarăşe Solomon, uite un om nou în echipă. Ia-l în primire.

Maistrul și-a ridicat ochelarii de cobalt și s'a uitat la tânărul ce sta fâstâcit în fața lui.

Un om nou. Abia i-au răsărit tuleii, Maistrul Solomon l-a luat de după umeri și l-a dus la un cubilou roșu-rubiniu:

— Vezi tu, flăcăule, ăsta e oțelul. Oțelul înseamnă putere. Dela noi așteaptă țara să-i dăm această putere.

Șase luni a lucrat Judea în echipa maistrului Solomon Vasile dela hala de turnare. Maistrul s'a arătat tare mulțumit de el și îl lăuda ori de câte ori se ivea prilejul.

Intr'o zi, unul a țipat prin hala de turnare cât l-a ținut gura:

— Alexandru Judea. Judea, să vină la șef!

S'a dus. A intrat în birou. Șeful stătea la masa încărcată cu desene și planuri, împreună cu inginerii și maiștrii. Când l-a văzut, i-a spus:

— Judea, băiete, mâine vei lua în primire o brigadă. De azi ești numit șef.

Oare el, Alexandru Judea, flăcăiașul din sătucul dintre cele două Crișuri, căruia patria îi încredințează la 17 ani o părticică din oțelul ei, din forța ei, va putea sta ca un ostaș vrednic la datorie?

★

S'a pomenit în fața unui megafon, ascultând atent vocea crainicului. Se vorbea de brigada lui de utemiști, de el. Cum au muncit, cum au ieșit fruntași.

Lui Judea îi venea uneori să-l oprească pe crainic: „Stai că n'a fost chiar așa. De ce treci așa de ușor peste toate? Eram cel mai tânăr din brigadă, băieții nu prea aveau încredere în mine. Ziceau că-s un puști. Trebue să mă impun, nu? Și Gheorghe Marinică și Mircea Joiță mai lipseau dela lucru, alții întârziau. Crezi că atât de ușor a fost să câștig inima băieților, să-i fac să îndrăgească meseria noastră grea, dar frumoasă, de oțelar?

Pe urmă nici experiență suficientă nu aveam. Imi era greu să pun în practică învățătura primită la școala profesională. La maistrul Solomon am făcut însă o a doua școală profesională. El mi-a dat tot ce câștigase în anii îndelungați de muncă. Turnarea oțelului este o adevărată știință. Câte nopți n'au vegheat lângă cărți, calculând rezistențe, învățând, învățând mereu".

„Ehei, tovarăşe crainic, e ușor să spui că brigada lui Alexandru Judea a fost declarată fruntașă pentrucă a dat patriei mai mult oțel! Insă cum s'au întâmplat astea știu doar eu, și martor îmi e oțelul roșu pe care l-am turnat în cubilou".

După ce ai străbătut un drum greu cu tovarășii tăi, e grea despărțirea. Așa și cu cei din brigadă. A obținut victorii mari brigada lui Judea, căci încă din luna Ianuarie, a fost declarată fruntașă în întrecerile socialiste.

...A strâns tăcut mâna lui Albu Păun și apoi a lui Mircea Joița. Ei își iau azi zborul din brigadă. Primii zburători ai brigăzii. De azi sunt șefi de brigadă. Au plecat.

— Tovarăşe Judea, uite doi oameni noi în brigadă. Ia-i în primire.

Judea se uită zâmbind la cei doi tineri absolvenți ai școlii profesionale, care stăteau fâstâciți în fața lui și le întinse mâna.

★

In August anul trecut a fost chemat la București.

...Intră într'o sală mare, luminoasă, unde erau conducătorii partidului și guvernului. Işi auzi numele strigat. Făcu câțiva pași copleșit de emoție. Işi mai aduce aminte cum i s'a strâns mâna, cum a fost felicitat și i s'a prins pe piept... Numai când a ieșit pe stradă și un vânt ușor i-a uscat fruntea îmbrobonată, a avut curajul să se uite la pieptul lui, pe care strălucea Ordinul Muncii, clasa a III-a.

★

Asta e drumul lui Alexandru Judea. Cum adică drumul lui Alexandru Judea? Doar drumul lui abia e la început. In față îi stă un drum larg fără sfârșit!

Acest drum va fi scris mai departe de însuși Judea. El îl va continua cu faptele minunate ale vieții sale.

Curând, curând, pe drumul lui Alexandru Judea vom putea face alte popasuri pe la marile lui răspântii.

Ștefan HALMOȘ

In cinstea celui de al 5-lea Festival

■ Tinerii dela fabrica de tricotaje „Moldova"-Iași, — vor dărui participanților la Festival frumoase tricouri de sport și flanele. La fabricile „Țesătura", „Victoria", precum și la cooperativele meșteșugărești „1 Mai", „Ilie Pintilie" din Iași, tinerii pregătesc de asemenea multe și felurite daruri pentru Festival.

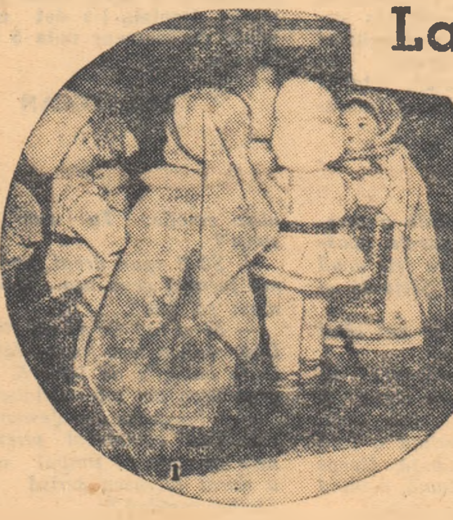
■ In cinstea Festivalului, tinerii dela uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" au reușit să strângă, până la 25 Mai, 144.000 kg. de fier vechi, care va fi curând retopit.

■ Studenții Institutului de Mine din Capitală vor dărui participanților la Festival o bogată colecție de roci.

■ O seamă de compoziții muzicale au dedicat Festivalului studenții dela Conservatorul „Ciprian Porumbescu". Printre ele se numără un „Marș sportiv", compus de studentul Mihai Klepper pe versuri în limba germană, și „Marș închinat prieteniei" de studentul Corneliu Coștiuc.

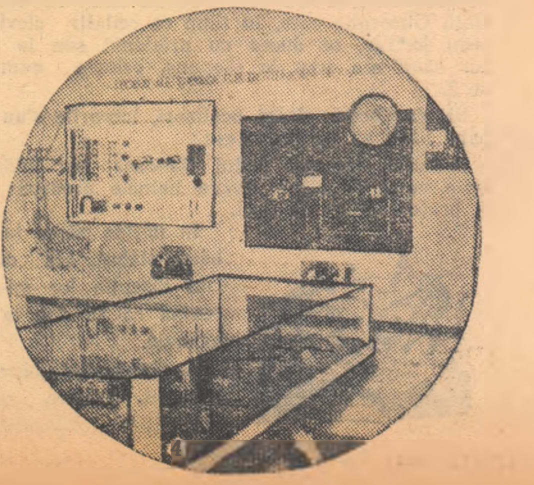
■ Printre darurile pe care le lucrează tinerii muncitori dela întreprinderea „21 Decembrie" din București, se află și un glob pămîntesc pe care sunt însemnate drumurile pe care tineri din toate țările le vor străbate pentru a ajunge la Varșovia. In acelaș timp tinerii dela uzinele „23 August" lucrează tabachere și creioane automate, cei dela „Electroaparataj" lămpi mici care se pot atașa la cărți iar cei dela „Metaloglobus", termosuri și cutii metalice pentru voiaj.

La expoziția Palatului pionierilor

1. Minunate sunt costumele naționale executate de pionierele dela cercul „Mâinilor îndemânatice".

2. Iată cu ce se mândresc pionierii cercului de Zoologie.

In vase mari și eprubete sunt păstrate diferite preparate, iar planșele și insectarele îngrijit lucrate arată cât de frumoasă este activitatea pionierilor care fac parte din acest cerc.

3. Și tinerii grădinari au adus la expoziție câte ceva din produsele obținute de ei prin experiențe miciuriniste. In fotografie puteți vedea un coșuleț cu roșii care au fost crescute în ghivece și hrănite cu săruri de azot, de potasiu și superfosfat. Naturaliștii au mai rânduit la colțul lor soiuri de porumb studina, portocaliu de Tg. Frumos și dinte de cal pe care ei le încrucișează în fiecare an pentru a obține hibrizi productivi și de bună calitate.

4. In vitrină se află un transformator pentru un aparat de pirogravură, sonerii și diferite aparate, iar pe perete schema unui aparat de radio. Aparatul funcționează în tot timpul cât este deschisă expoziția. Acestea sunt expuse la locul rezervat tinerilor electrotehnicieni și radiofoniști.

Prietenul nostru mai mare

La 30 Mai, în sala teatrului dela Palatul pionierilor din Bucureşti, s'au adunat instructori din toate colţurile patriei noastre. Ei au venit la consfătuirea pe ţară a instructorilor fruntaşi. Mulţi dintre ei nu s'au cunoscut până acum, dar parcă ar fi toţi prieteni. Ii unesc aceleaşi preocupări, aceeaşi muncă, bucuriile şi necazurile ce le trăiesc alături de pionierii din unităţile pe care le conduc.

Rând pe rând, instructorii au vorbit despre munca grupelor de pionieri din detaşamentele şi unităţile lor, despre succesele obţinute la învăţătură de pionieri şi şcolari, despre felul cum s'au ajutat între ei copiii.

De îndată ce se vor întoarce la unitatea lor, instructorii vor povesti pionierilor aspecte din munca altor unităţi, despre care au aflat la consfătuire, vor folosi experienţa unităţilor de pionieri fruntaşe. Poate că mulţi dintre instructori se vor grăbi să-i înveţe pe copii cele două cântece pionierești, învăţate la consfătuire. Şi desigur nu vor uita să povestească şi despre focul de tabără la care au participat şi unde scriitorul A. G. Vaida le-a vorbit despre lupta în ilegalitate a uteciştilor din patria noastră.

Poate că aflând toate acestea, tu conducător de unitate, de detaşament sau de grupă sau chiar tu pionierule care n'ai nicio sarcină în colectivul de conducere, vei simţi şi mai mult dorinţa de a face mai veselă, mai bogată activitatea în unitatea ta.

De-a-lungul paralelei 40°

V'aţi apropiat vreodată de globul pământesc spre a-l privi cu mai multă atenţie? Aţi zărit desigur de-a-lungul şi de-a-latul lui, liniile ce-l străbat. Sunt liniile geografice închipuite ale pământului. Oare ce-am putea întâlni în cale dacă am porni într'o călătorie de-a-lungul unei astfel de linii? Această întrebare, şi-au pus şi pionierii detaşamentului nr. 1 din unitatea noastră. Şi pentru a primi răspuns au hotărît să pornească în călătorie.

Călătoria avea să dureze mult timp — luni de zile. Doar vom face ocolul pământului! Pregătirile n'au durat mult. S'a stabilit să facem călătoria pe paralela de 40° Nord de Ecuator. Punctul de plecare trebuia să fie de pe ţărmul Mării Galbene iar în prima etapă a călătoriei, să parcurgem dela Est spre Vest, Republica Populară Chineză.

Priviţi şi voi pe hartă! Drumul nostru, trecea mai departe prin Pekin, Câmpia Chinei, Sudul deşertului Gobi, munţii ce mărginesc la Nord podişul Tibetului, Nan-San şi Altân-Tag, prin deşertul Tacla Macan. La capătul primei etape a călătoriei ne-am oprit la graniţa Chinei cu Uniunea Sovietică la poalele munţilor Kuen-Lun.

Toate aceste amănunte ale călătoriei, le-am stabilit într'o adunare de detaşament. După aceea, în clasă a început un adevărat freamăt. Fiecare participa la pregătiri în felul lui. Unii răsfoiau reviste, cărţi, alţii căutau fotografii. Când toate pregătirile au fost gata am pornit la drum. La început, pe glob şi pe hartă. Apoi, am vizitat expoziţia de artă chineză din Bucureşti. In această călătorie, pionierii au făcut cunoştinţă cu viaţa şi obiceiurile poporului chinez. Multe lucruri noi, au aflat despre bogăţiile Chinei, despre munţii cei înalţi, despre vestitul zid chinezesc şi marele dig, despre oraşele Chinei, despre podişul Tibetului denumit şi acoperişul lumii.

Când călătoria noastră a luat sfârşit, detaşamentul a întocmit o scrisoare adresată unor pionieri chinezi, în care le povestea cum a făcut cunoştinţă cu ţara lor. Călătoria s'a întrerupt în preajma examenelor. Ea va continua mai departe iar printre etapele noastre de călătorie, se mai numără Republicile Sovietice, apoi Turcia, Grecia, Italia, Spania, Portugalia şi S.U.A.

Virgil RADULIAN
Instructor superior
Şcoala nr. 122-Bucureşti

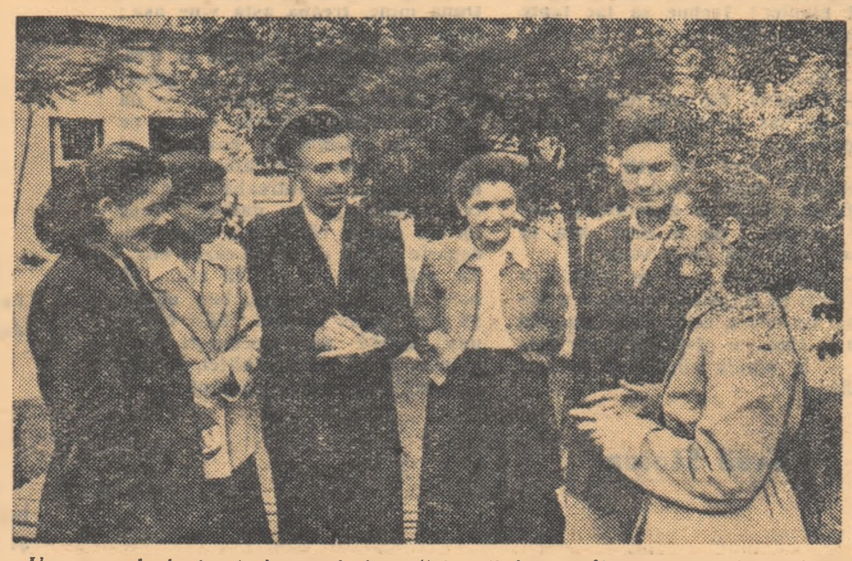
In vacanţa de vară

In unitatea de pionieri a Şcolii de 7 ani nr. 4 din Sibiu, creşterea viermilor de mătase a devenit o tradiţie. In fiecare vacanţă de vară, unitatea îngrijeşte şi creşte un număr mare de viermi de mătase. Anul trecut, fiecare detaşament, avea câte o sarcină anumită în activitatea aceasta.

Anul acesta, în adunarea activului pionieresc s'au ales grupe speciale de copii care se vor îndeletnici cu strânsul frunzelor de dud. S'au fixat pentru fiecare grupă zilele şi locul de unde vor aduna aceste frunze. De asemenea s'au alcătuit echipe pe clase, care vor urmări mai îndeaproape etapele de dezvoltare a viermilor.

Dorinţa tuturor pionierilor este ca, în această vacanţă, din cele 15 grame de ouă încredinţate lor, să dea patriei gogoşi de mătase numai de calitatea întâia.

Aurelia TIBAR
instructoare superioară
— Şcoala de 7 ani nr. 4-Sibiu

Un grup de instructori superiori participanţi la consfătuire stau de vorbă.

SA VA SPUN DECE

Despre „prietenul nostru" aş putea să vă spun că e un tânăr grozav, cum nu e altul. Adică de, ştiu eu? — Pentru unii s'ar putea să semene cu ceilalţi tineri, pentru noi însă, nu! Şi-am să vă spun de ce.

Odată, conducătorul nostru de grupă a găsit în pupitrul său un bileţel. „Eu sunt „Mă Pricep La Toate" — scria în bileţel — şi-aş vrea să cunosc pionierii din grupa ta. Nu mi-e îngăduit însă să mă întâlnesc cu oricare pionier, ci numai cu aceia care se pricep şi ei la ceva. La voi în clasă şalterul e stricat, clanţa uşii nu se închide bine, dulapului cu cărţi îi lipseşte un geam, iar difuzorul, care vă transmite ştiri în fiecare recreaţie, hârâie grozav. Dacă băieţii din grupa ta se vor pricepe să repare toate acestea, apoi atunci ne putem întâlni, Sâmbăta viitoare, în camera pionierilor. Altfel, nu!"

In scrisoare se mai spunea că trebuie să ţinem secretă însărcinarea aceasta, să nu suflăm nicio vorbă băieţilor din alte grupe.

Ne simţeam tare mândri de însărcinarea primită, mai ales că, din toată clasa numai grupa noastră a fost, se vede, nimerită pentru o asemenea întâlnire. In secret, ne-am apucat de treabă. Am adus la şcoală unelte şi, în două după amieze, am reparat ceea ce era stricat. Eu primisem din partea grupei sarcina să repar difuzorul. Drept să vă spun, mi-a venit cam greu, căci nu m'aveam deloc bine cu Fizica. Am pus atunci mâna pe manual, am citit ce-i acolo, am mai găsit apoi şi o carte despre construcţii de radio făcute de amatori, apoi m'am apucat de lucru. Ţineam şi eu tare mult să-l cunosc pe acest „Mă Pricep La Toate".

Şi iată că a venit şi Sâmbăta. Plini de nerăbdare, la ora stabilită ne-am dus la camera pionierilor. Acolo, ce să vezi? Erau strânşi toţi pionierii din detaşamentul nostru. Unii veniseră cu nişte aparate pentru laboratorul de Fizică, alţii cu nişte modele de vaporaşe, avioane.

Noi i-am rugat să părăsească sala, fiindcă la ora aceea grupa noastră avea o întâlnire deosebit de importantă. Dar ei n'au vrut, au zis că şi ei au treabă acolo.

Deodată uşa se deschise şi în prag apăru, cine credeţi? El, prietenul nostru! Atunci am priceput noi tot şiretlicul şi ne-am veselit grozav. El pusese la cale acest joc şi trimisese bileţele asemănătoare la toate grupele Cum ne plăcuse mult de tot jocul acesta, am hotărît să-l continuăm. Şi dacă vine cineva astăzi în şcoala noastră are ce vedea: două aparate de radio, vreo cinci electromotoare, aparate pentru laboratorul de Fizică. Şi toate au marca M.P.L.T. — adică — „Mă Pricep La Toate".

Nu-i aşa că-i grozav prietenul nostru? Ei, dar staţi că nu v'am spus totul. Ar trebui să ştiţi că nu există tânăr mai învăţat ca el. Ştie de toate. Ai vreo încurcătură la Matematică? Pentru prietenul nostru nu există probleme încurcate. Şi tot atât de bine se pricepe la Fizică, la literatură. La sport e de asemenea neîntrecut.

E vesel prietenul nostru! O singură dată l-am văzut mâhnit. Era pe la sfârşitul primului pătrar. Un băiat dela noi căpătase note mici. Băiatul fusese bolnav mai mult timp şi nimeni dintre noi nu-l ajutase să ne ajungă la învăţătură. Când a auzit că nu l-am ajutat, prietenul nostru s'a supărat grozav.

— Cum puteţi fi atât de nepăsători? ne-a zis el. Vă gândiţi numai la voi!...

Noi am înţeles mâhnirea lui şi împreună am căutat să reparăm greşeala. In cel de-al doilea pătrar băiatul a luat numai note bune.

Mai am încă ceva de spus despre prietenul nostru.

Odată, am plecat pe munte într'o excursie. Dintr'o nebăgare de seamă, colegul meu de bancă a lunecat şi a căzut dela o înălţime destul de mare. I-am dat ajutorul necesar şi l-am întins sub cort.

Seara ne-am culcat cu toţii. Eu n'am adormit dintru început. Deodată văd că cineva se ridică din colţul său şi se duce lângă băiatul rănit. Dimineaţa când ne-am sculat el era tot acolo. Noi toţi am dormit, el singur a veghiat toată noaptea. Era tot prietenul nostru!

Ce ziceţi? Nu-i aşa că prietenul nostru este grozav? Şi cum să nu fie aşa. E doar instructorul nostru drag.

Vasile BARGAOANU

Despre planurile noastre

Mai sunt câteva zile, şi examenele se vor sfârşi. Incă puţin şi va veni vacanţa.

La vacanţă, la felul cum îşi vor petrece vacanţa, s'au gândit din timp şi pionierii şi elevii dela Şcoala medie de 10 ani din Baia-Mare. Au şi început pregătirile. Pionierii din detaşamentul nr. 2 au curăţat încă de acum locul unde va fi careul pionieresc.

Pionierii din şcoala noastră iubesc mult sportul. Echipa de volei aşteaptă cu nerăbdare să întâlnească alte echipe din oraş. Antrenamentele vor începe peste câteva zile pe terenul de volei, curăţat cu grijă, încă în urmă cu câteva zile, de detaşamentul 3.

Pionierii din clasa a III-a şi şcolarii din clasa a II-a îşi vor petrece vacanţa de vară, alături de pionierii mai mari, în tabăra de curte. Vom organiza programul taberei de curte, aşa ca el să fie cât mai atrăgător. Aşa de pildă noi ne-am propus să înscriem în program o excursie de câteva zile prin regiunea noastră. Vom avea astfel prilejul să adunăm multe materiale pentru muzeul şcolii.

Gheorghe SUSA
Instructor superior
Şcoala medie de 10 ani — Baia Mare

Ne mândrim cu ei

Pionierii din Apoldul de Sus nu se tem de examene. Ba sunt siguri că vor termina acest an fără niciun corijent sau repetent.

Poate ne veţi întreba cum am ajuns la asemenea rezultate? Iată în comuna noastră sunt două şcoli, una e cu limbă de predare română şi cealaltă cu limba de predare germană. Copiii din cele două şcoli sunt mereu împreună la excursii, vizite sau întreceri sportive. Astfel, prietenia lor se întăreşte mereu. In toamnă ei au alcătuit un muzeu-laborator pe care-l folosesc împreună. Pionierii claselor a IV-a au pregătit colecţii de metale, de pietre, au construit o cumpănă. Cei mai mari au făcut diferite aparate de fizică. Dar câte şi câte nu veţi afla despre aceşti pionieri harnici, de aceea noi vă invităm pe toţi să veniţi în vacanţă la noi, ca să-i cunoaşteţi mai bine pe copiii noştri.

Elfrida FIZI
Instructoare Superioară — Apoldul de Sus, raionul Sebeş

Unitatea din Ariceşti

Incă la începutul anului şcolar, colectivul unităţii s'a străduit să obţină rezultate bune în munca cu pionierii. Astfel, la sfârşitul pătrarului II rezultatele au fost îmbucurătoare, numai 10 din cei 193 de pionieri erau ameninţaţi cu corijenţe.

Gazeta de perete i-a ajutat pe pionieri să-şi îndrepte unele greşeli. Expoziţia cu caiete „Cum să ne luăm notiţe" organizată încă din pătrarul III a ajutat pe pionierii mai slabi să-şi ia şi ei notiţe mai amănunţite. De mult folos au fost adunările tematice la care au fost invitaţi fruntaşi din gospodăria agricolă colectivă „Drumul socialismului". Colectiviştii tractorişti, le-a vorbit pionierilor despre munca lor, despre felul cum au reuşit ei să obţină rezultate bune în munca câmpului.

Perioada de examene i-a găsit pe pionierii din Ariceşti bine pregătiţi. Toţi cei 193 de pionieri din unitate au intrat în examene.

Tomaida BADEA
Instructor superior
Şcoala de 7 ani Ariceşti
raionul Câmpina — reg. Ploeşti

SCRIITORUL O. PANCU IAŞI NE POVESTEŞTE

Acum în zilele când la Uniunea Scriitorilor se desfăşoară plenara închinată literaturii pentru copii, un redactor al gazetei noastre a stat de vorbă cu tovarăşul Octav Pancu-Iaşi asupra scrierilor sale.

— Tovarăşe Pancu-Iaşi, în ce împrejurări ai scris „Marea bătălie dela Iazul mic"?

— „Prin 1950, revista „Cravata Roşie" (pe atunci „Licurici") a organizat o consfătuire cu pionierii din Oraşul Stalin.

La un moment dat, un băieţaş oacheş s'a ridicat din fundul sălii şi-a spus că tare ar vrea să citească o carte în care să fie vorba despre nişte copii care se joacă „serios" de-a marinarii!... Atunci, pe loc, n'am dat prea mare atenţie acestei dorinţe, dar pe când călătoream înapoi spre Bucureşti, m'am surprins gândindu-mă înfrigurat la... nişte copii care se joacă „serios" de-a marinarii!

Astfel m'am apucat să scriu „Marea bătălie dela Iazul Mic".

— Tovarăşe Pancu-Iaşi, la ce lucrezi acum?

— Lucrez la un nou roman care se intitulează „Cărarea nu-i pietruită". Primul volum se cheamă „Cinciştii" şi va povesti despre viaţa organizaţiei de pionieri.

...In încheiere am ales împreună cu tovarăşul Octav Pancu-Iaşi un fragment din „Cărarea nu-i pietruită". Iată acest fragment.

„Cărarea nu-i pietruită"

(Fragment de roman)

...La sfârşitul clasei a treia, după zile de emoţii şi aşteptări, Andrei Sava primi cravata de pionier. Plecă într'o fugă dela şcoală şi, ca o furtună, intră în încăperea cooperativei de cismărie unde lucra nu de multă vreme meşterul Andrei.

— Nene Andrei, uite! Uite!

Meşterul văzu cravata de mătase roşie, proaspăt inodată la gâtul finului, dar se prefăcu că nu observă nimic.

— Glumeşti, nene Andrei... Nu vezi? Nu vezi cravata? Sunt pionier! Ştii mata ce înseamnă asta?

— Nţţ... dădu din cap meşterul. Nu prea ştiu ce înseamnă, dar tu de bună seamă că ştii. Ia şezi şi spune-mi şi mie.

— Cum să-ţi spun? E lucru mare!

— Mare, mare, dar cum adică?

— Adică... de azi încep o viaţă nouă! Inţelegi?

— Nu!

— Ei, nene... Mă necăjeşti.

— Ba să mă ierţi. Tu mă necăjeşti pe mine! Nu pricep nimic. Lucru mare... viaţa nouă... Cum adică?

— Adică aşa: de azi încolo nu mai e cum a fost până acum. Până acum nu eram nimic. Acum sunt pionier! Trebue să fac fapte eroice, să... Ce, mai? E limpede, nu?

— Nu!

— Ei nene, iar mă necăjeşti...

— Ba, iar să mă ierţi, dar nu-i limpede deloc.

— Cum, nu? Nu ştii mata ce înseamnă fapte eroice? Să te lupţi, să-i baţi pe duşmani şi dacă-i nevoie... nu te uita aşa la mine... să-ţi dai chiar viaţa!

— Şi dacă tu o să te lupţi, şi-o să-i baţi pe duşmani, şi dacă e nevoie... nu m-am uitat deloc nu ştiu cum la tine... o să-ţi dai chiar viaţa, — la şcoală cine-o să se mai ducă?

— Păi, astea o să le fac după ce termin şcoala.

— Atunci o să fii om în toată firea. N-o să mai fii pionier!

Meşterul zâmbi şi-l mângâie pe băiat mai mult tăind aerul cu palma decât atingându-i creştetul, de teamă să nu-l mânjească cu pap.

— Ce înseamnă fapte eroice? După mine, treaba asta vine aşa: ţi-au dat cravata ca să nu uiţi că eşti om. Unii sunt proşti şi uită. Ce-şi zic: stomacul să nu ghiorţăe, perna să fie moale şi — dă doamne bine! Prostul merge pe drum, cu mâinile în buzunare şi fluieră. Vede cerul albastru, dar niciodată nu se întreabă: dar dece-i albastru şi nu galben? Vede un om care a căzut, dar trece mai departe: bine că n'am căzut eu!... Tu, măi ţâcă, să nu fii aşa. Să nu-ţi faci capul cuier, bun numai să stea pe el căciula. Să-l ciocăneşti, auzi? Să-l ciocăneşti până o intra în el cartea. Altfel, degeaba mai faci umbră pământului...

Mihail Stoian

Gemenii

(Continuare din nr. 44)

I-am făcut pe plac şi de astă dată. Pe semne însă că nu mi-era dat să am astăzi nici pic de linişte. Lecţia a reînceput şi învăţătoarea, cu un zâmbet şiret în colţul buzelor, a strigat:

— Gemenii Iliescu!

Ne-am înălţat din bancă.

— Vreau să mai aud odată poezia. S'o spună acela dintre voi care e Nucu...

Nucu s'a lăsat repede în bancă, zguduind-o zdravăn. Am vrut să încep, dar în clasă a răsunat un cor de glasuri:

— Asta-i Ducu! Asta-i Ducu! Celălalt e Nucu!

Toată clasa ţipa şi râdea. Obrajii mi s'au înroşit ca opăriţi. Nici Nucu nu era mai palid. M'a zmucit:

— Şezi!

Eu l-am tras însă de mână:

— Ba ridică-te tu!

Eram uimit! Nici nu visasem să mi se'ntâmple una ca asta! De unde ştiau baieţii să ne deosebească atât de bine, când şi mama abia putea s'o facă.

— Aşează-te, Ducule! mi-a cerut învăţătoarea cu glas dojenitor. Altădată să nu mai faceţi aşa! Noi ştim să vă deosebim acum! Aţi auzit: niciodată...

— Niciodată! am bolborosit încurcat, fără să pricep cum de-au putut băieţii să ne cunoască atât de bine, şi încă fără să ne vadă faţa...

Soarele era sus, aproape în creştetul cerului, când am ajuns la capătul orelor. Am pornit spre casă împreună cu Nucu. După noi se ţineau în cârd toţi băieţii din clasa a III-a, ba chiar şi unii din alte clase. Se vede, mi-am zis că asa sunt copiii, curioşi din fire: au întâlnit doi gemeni şi se uită la ei ca la urs.

Am străbătut o bucată bună de drum, şi băieţii tot scai după noi. Işi dădeau coate şi făceau haz pe socoteala noastră. Atunci am iuţit pasul, dar n'a fost chip să scăpăm de ei.

— Ştii ce? i-am spus lui Nucu. Hai să fugim! Am antrenament dela fotbal...

— Să fugim? a repetat fără niciun chef fratele meu, necăjit cu adevărat după întreaga întâmplare. N'ai decât să alergi singur!

Am rămas în cumpănă: s'alerg, să nu... Să alerg! am hotărît şi am luat-o la goană.

Dar Nucu din urmă:

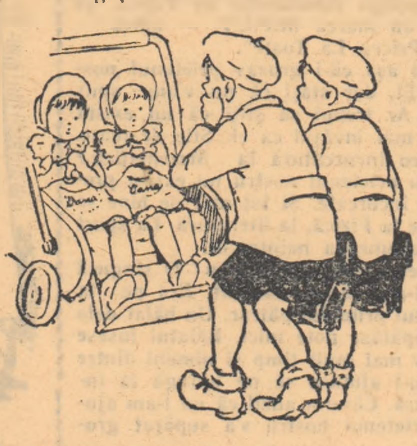
— Stai!

M'am oprit.

— Ce-i?

Trăgeam cu coada ochiului spre băieţii care se apropiau din urmă, chicotind plini de voioşie.

— Fug şi eu cu tine! Dar mai întâi

să-ţi şterg „eticheta"!

— Eticheta?! Ce etichetă?

— Nu-i chiar etichetă... Ţi-a scris careva pe spate, cu creta, patru litere: Ducu!

Şi-a început să mă scuture cu destulă putere pentru cât zice mama că-i el de slab.

Ne pregăteam s'o luăm iar la sănătoasa iepureşte, când am descoperit că băieţii i-au scris şi lui, pe haină, cu litere de-o şchioapă: NUCU!

L-am curăţat şi-am pornit-o binişor, cu picioarele la spinare, ca să nu ne-ajungă urmăritorii, care erau pe-aproape. Nucu alerga bombănind:

—Aha, aşa ne deosebeau dumnealor!

Eu tăceam. După un colţ de stradă ne-am oprit ca la comandă. Pe dinaintea noastră, într'un cărucior, treceau două surori gemene. Semănau la chip şi la îmbrăcăminte ca două picături de apă. Numai că pe hăinuţe fiecare avea brodat alt nume: Oana şi Dana.

Am scos un chiot de bucurie. Straşnică idee îmi mai încolţise în minte! Ştiam cum să scap din marea încurcătură în care mă aflam, vorba ceea, de când sunt frate geamăn cu Nucu, adică... dela naştere. De mulţumit trebue să le mulţumesc noilor mei colegi de şcoală. Sunt băieţi deştepţi, n'am ce zice! Altfel nu le trecea lor prin gând să ne scrie numele pe spate. Recunoscător trebue să le fiu şi celor două surori gemene, căci şi dela ele îmi răsărise ideea cea năstruşnică...

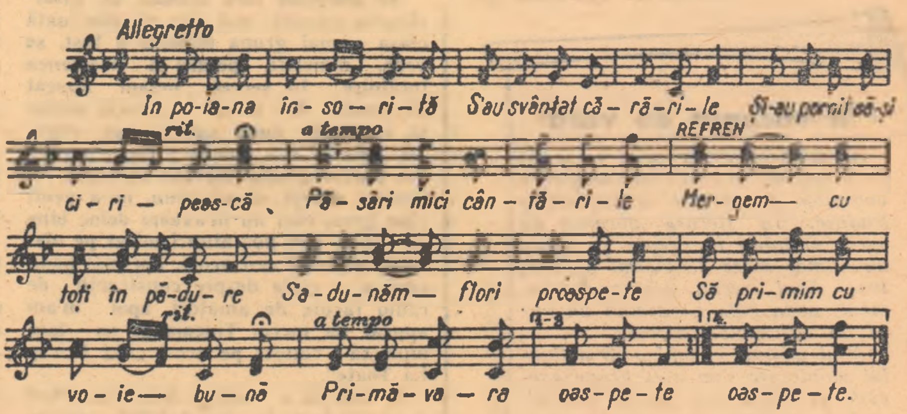
Grăbeam pasul spre casă. Abia aşteptam să ajung. Eram sigur că mama o să-mi asculte rugămintea. Voiam s'o rog să brodeze pe toate hainele noastre numele meu întreg şi-al lui Nucu. Să se ştie că Nucu-i Nucu şi Ducu-i Ducu! Să mai poftească frate-miu să tragă foloase de pe urma încurcăturilor!

Iar dacă întâlniţi vreodată o pereche de fraţi gemeni pe care oamenii nu ştiu să-i deosebească, povestiţi-le păţania noastră! E o păţanie geamănă cu-a lor!

(Sfârşit)

In pădure

Muzica: Liviu IONESCU **Versuri: Elena DRAGOŞ**

In pădurea însorită
S'au svântat cărările
Şi-au pornit să-şi ciripească
Păsări mici cântările — refren

Mergem şi noi în pădure,
S'adunăm flori proaspete,
Să primim cu voie bună
Primăvara oaspete. — Refren

Veveriţa cea voioasă
Şi-a legat un şorţ cu flori
Şi cu coada sa stufoasă
Pragul mătură de zor — refren

Toba noastră bate'ntruna
Insoţind trompetele
Şi încep să'ngâne-acuma
Un cânt vesel, fetele — refren

Colo pe o frunză lată
Se căzneşte un brotac,
Vrând cu labele să scoată
Soarele căzut în lac. — refren

In timpul vostru liber

Ştafeta veselă

Jucătorii se împart în două echipe egale ca număr şi se aşează în şir în spatele liniei de plecare. La o distanţă de 10-15 m. în faţa fiecărei echipe se aşează un scaun cu spătar; pe scaun se aşează o haină. La un semnal pleacă alergând primii din fiecare echipă spre scaunul respectiv, îmbracă haina şi se întorc, se dezbracă şi o predau următorului, după care trec la coada echipei. Al doilea îşi îmbracă singur haina, aleargă până la scaun, se dezbracă şi o aşează frumos pe spătar apoi întorcându-se atinge umărul următorului.

Echipa care termină prima jocul este câştigătoare.

Felul în care să se aşeze haina sau la câţi nasturi să se încheie, depinde de preciziunile date şi de exigenţa conducătorului jocului.

Inscrieţi-vă şi voi!

Consiliul Central al Sindicatelor în colaborare cu Comitetul pentru Cultură Fizică şi Sport de pe lângă Consiliul de Miniştri, organizează centre de perfecţionare şi învăţarea înnotului pentru copii şi tineret.

Aceste centre vor funcţiona în toate punctele Capitalei la următoarele baze sportive:

— Ştrandul Tineretului

— Ştrandul Progresul Finanţe Bănci (A.R.L.U.S.)

— Ştrandul Obor

— Ştrandul Rezervelor Muncii (Lacul Tei)

— Ştrandul Băneasa (Locomotiva)

Centrele vor funcţiona zilnic între orele 9—12 a.m. şi 15—18 p.m., iar lecţiile vor fi ţinute de antrenori de specialitate.

Inscrierile se vor face zilnic la bazele sportive până la 15 Iunie a.c., între orele 11—13 a.m. şi 16—18 p.m.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti Piaţa Scânteii, tel. 7.61.00, 7.60.10. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI.
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin"